

Oshovy duchovní vhledy

ŽIVOT JE MÝDLOVÁ BUBLINA je kniha, která představuje 100 duchovních vhledů Mistra Osho. (Vydalo ji nakladatelství Pavel Dobrovský – BETA, Květnového vítězství 332/31, 149 00 Praha 4, www.dobrovsky.cz.) Inspirativní texty v této knize původně vznikly jako dopisy Yoze Sohanově, se kterou se Osho setkal na svém kurzu meditace. Přislíbil jí, že každý den pošle jeden dopis, v němž pohovoří o meditační praxi v souvislosti s nejrůznějšími životními tématy. Následují některé zajímavé ukázky z této knihy.

Co je život?

Byl bych moc rád, kdybyste si zapamatovali tuto zcela zásadní věc: **Žijte naplno a snažte se poznávat život. Nelamte si hlavu smrtí, nebem, peklem a tím zatraceným bohem. Prostě buďte se životem, jenž ve vás tančí, dýchá a žije.** Chcete-li ho poznat, musíte se víc přiblížit sami sobě. Možná stojíte příliš daleko. Vaše starosti vás odvádějí dál a dál. Je třeba navrátit se domů.

Pamatujte si, že život je nesmírně cenný – nepromarněte jediný okamžik. Vymačkejte z něj veškerou šťávu. Díky ní poznáte příchut' existence a odhalí se vám vše, co je skryto. Jinak to nikdy nepoznáte.

Važte si života, uctivejte život. Nic není tak posvátné a božské jako on. A život netvoří jen samé velké věci. Náboženští hlupáci vám neustále říkají: „Dělejte velké věci,” a přitom se život skládá z maličkostí. Jejich strategie je naprosto jasná. Nabádají vás: „Dělejte velké skutky, něco důležitého, aby si lidé navzdýcky pamatovali vaše jméno. Udělejte něco významného.” A ego se to samozřejmě líbí. Ego je agentem kněze. Všechny kostely a všechny synagogy a všechny chrámy mají jedného jediného agenta, jímž je ego. Nepoužívají jiné agentury, protože je nepotřebují. Existuje pouze jeden agent, který tvrdí, že máte činit velké a významné věci.

Chci vám říct, že nic není velké a významné. Život se skládá z úplných drobností. Takže pokud se zaměřujete na takzvané velké věci, život promarníte.

Život tvoří popíjení čaje, povídání s přáteli, ranní procházka, kdy nemáte určitý cíl, ale jen tak kráčíte a můžete se kdykoli vrátit zpátky. Život tvoří vaření jídla pro milovaného člověka, ale i vaření pro sebe, protože máte rádi své tělo, a součástí života je i praní prádla, mytí podlahy a zalévání zahrady. Jsou to maličkosti, naprosté drobnosti... Když pozdravíte neznámého člověka, což byste

ani nemuseli udělat, protože s ním nemáte nic společného...

Kdo dokáže pozdravit neznámého člověka, je schopný pozdravit i květinu a strom a umí zazpívat píseň ptákům. Ptáci zpívají celý den a lidi ani nenapadne, aby se jim za to nějak odměnili. Život jsou maličkosti, úplně drobnosti.

Staňte se svým pánem!

Člověk se rodí v otroctví. Od narození zotročujeme sami sebe. Přicházíme na svět spoutáni řetězy touhy, které jsou velmi nenápadné, ale nesmírně pevné.

Tímto způsobem jsme zotročeni od samého narození. Jde o naprosto přirozený jev a nemusíme pro něj nic udělat. Člověk prostě zjistí, že je otrokem. Svobody si musíme zasloužit a získá ji pouze ten, kdo o ni usiluje. Za svobodu je třeba zaplatit hodně vysokou cenu. Na otroctví, v němž jsme se ocitli bezděčně při narození, nic zlého není. Stává se tragédií, jen když se nám nepodaří získat svobodu. Člověk se může narodit jako otrok, ale neměl by jako otrok zemřít. Dokud nenaleznete vnitřní svobodu, nemá nic v životě smysl a nedosáhnete naplnění. Byl vám dán život, ale pokud zůstanete v zajetí svých tužeb, nikdy nepoznáte volnou oblohu vědomí, takže nikdy nepochopíte, co je život. Mezi člověkem, jenž je uvězněný v touhách, a ptákem v kleci není vůbec žádný rozdíl. Do opravdového života vstoupíte ve chvíli, kdy se vaše vědomí osvobodí od tužeb.

Chcete-li poznat pravdu, staňte se svým pánem. Kdo se nechá porážet vlastním „já”, nemůže ovládnout pravdu.

Rozsviňte světlo!

Přestaňte se trápit úvahami o tmě a raději rozsviňte. Člověk, který přemýšlí jen o tmě, nikdy nepozná světlo. V životě je spousta temnoty, zla a nemorálnosti. Někteří lidé podlehnou temnotě a jejich touha po dosažení světla je postupně menší a slabší. Podle mě je podvolení se temnotě největším hříchem. Je to zločin, jaký člověk páchá sám na sobě. Všechny zločiny, jejichž oběti jsou druzí, vycházejí ze základního zločinu páchaného na sobě. Mějte stále na paměti, že ten, kdo se nedopouští tohoto hříchu, nemůže ohrožovat nikoho jiného. Někteří lidé se snaží vyhnout temnotě tím, že popírají její existenci. Ale pak je jejich život věčným bojem zaměřeným na odmítání temnoty, což je také chyba. Člověk, který se podvolí temnotě, žije v klamu

stejně jako ten, kdo ji odmítá. Nemusíte se jí poddat a nemusíte ji ani popírat. Oba přístupy jsou projevem nevědomosti. **Inteligentní člověk dělá jen to, co ho přivádí ke světlu. Tma sama o sobě neexistuje, protože je pouhou absencí světla.** Jakmile se rozzáří světlo, tam okamžitě zmizí. a totéž platí o zlu, nemorálnosti a neduchovním postoji. Tyto jevy není třeba složitě odstraňovat. Stačí zažehnout lampu dobra, morálnosti a duchovna. Světlo duchovna samo zničí vše, co duchovní není.

Bojování s temnotou je bojem s něčím, co neexistuje. Takové jednání je naprosto nesmyslné. Jestliže musíte bojovat, pak zaměřte své úsilí na rozsvícení světla. Kdo má světlo, zcela přirozeně odstraní tmu.

Kdo je bůh?

Kdo hledá boha a myslí si, že jde o nějaký subjekt či objekt, je naprosto hlupák. **Bohem se nazývá nejvyšší prožitek plný světla, blaženosti a nesmrtelnosti.** Není to osoba, jakou lze nalézt kdesi ve vnějším světě. Je to nejvyšší vytržení vašeho vědomí.

Kdosi položil mystikovi otázku: „Je-li bůh, proč není vidět?”

Mystik pravil: „Bůh není objekt, ale prožitek. A ten není vidět, nicméně se dá prožívat.” Tato odpověď tazatele zjevně neuspokojila. Jeho oči prozrazovaly, že v něm pořád drímorem pochybnosti. Když to mystik viděl, zvedl velký ostrý kámen, jenž ležel poblíž, a udeřil se jím do nohy. Zranění bylo rozsáhlé a z rány vytryskla krev.

Muž zděšeně vykřikl: „Co jste to udělal? Určitě to hrozně bolí. Copak jste se pomátl?”

Mystik se rozesmál a řekl: „Bolest také není vidět, a přesto existuje. Láska není vidět, a přesto existuje. A stejně je to i s bohem.”

Existuje nejen viditelné, ale i neviditelné. A neviditelné je mnohem podstatnější než viditelné, protože chcete-li ho poznat, musíte se ponořit do hlubin svého bytí. Jen tak budete natolik vnímaví, že se ho dokážete dotknout a prožívat ho. Nestačí mít dobrý zrak. Důležitá je citlivost a schopnost vnímat prožitky. A pak se vám neviditelné odhalí. Jakmile ho najdete, už není co hledat. V tuto chvíli pochopíte, že ve vnějším světě nic zásadního nespátříte, protože podstata je uvnitř. Je skryta v tom, kdo vidí.

Boha není třeba hledat. K bohu musíte proniknout. Jak se dostáváte stále hlouběji do svého nitra, uvědomíte si, že je prvotním zdrojem a nejvyšším rozkvětem vašeho bytí.

Osho